

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyilttér sora 50. fil.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A nagy nap.

Három-négy nap s itt van márczius 15-ike. Csakugyan itt van a tél kellő közepén, jeges szélben, kedvrontó párák közepette. Ötvenkét esztendeje annak, amikor nemzetünk újra született s újra alkotta Magyarországot s újra szervezte az ország intézményeit. Egyesítette Erdélyt az anyaországgal s megteremtette háromszázéves szakadás után a magyar birodalmat, amint az az Árpádok és Hunyadiak dicső korában fönnállott. Megszüntette Ausztria erőszakos gyámkodását s Magyarországot újra beiktatta régi fényes helyére, a szabad és független államok sorába.

Nagy időknek, nagy embereknek, nagy nemzeti alkotásoknak és nagy eseményeknek nemzeti ünnepét ünnepeljük e napon.

Mélyen meghatva gondolunk vissza arra az immár félszázadnál több év előtt felragyogott fényes korszakra, midőn elüzte éjünkről a sötétség hosszú éjszakáját a független szabad magyar hazának újra fölkelő napja, midőn testet öltött a szabadság varázsigeje, midőn meggazdagodtunk az egyenlőséggel.

És azokat a nagy nemzeti alkotásokat dusan hullott martir vér szentelte meg és tette még becsesebbé.

A legendák könyvében örök időkre fel van írva e nap . . .

S ha századok mulnak is el, akkor is fényben fog ragyogni emléke, s mindig gloriát fog látni körülötte a jövő idők emberisége, mert mindig fog emlékezni arra, hogy mik voltunk annakelőtte . . .

Hordtuk az igát türelemmel. Nemcsak ke-

zünkön és lábainkon, de agyvelőnkön is ott volt a bilincs, nemcsak tetteinket korlátozta az önkény, hanem az ajkunkat is lezárta, hogy ne essék panasz szó, ne hallassék a jajkiáltás. Így kinezott, nyomott a bilincs szörnyűképpen.

Ekkor jöttél te, márczius! Felforraltad az ifjak véré, megacézlosítád az öregek izmait, lángot öntöttél az asszonyok szemébe, forró indulatokat a szivekbe! Így történhetett az, hogy korlátok közé szorította ez a megfiatalodott nemzet a királyi hatalom jogait s magának minden szükséges jogát megalkotta arra, hogy adót, közterhet, katonát, háborút a nemzet akarata nélkül ránk róni ne lehessen. Minden egyháznak és minden nemzetiségnek megadta azt a szabadságot, mely azok fölvirágzására szükséges volt s mely az állam erejét meg nem béníthatta.

Nagy és dicső alkotások ezek!

De nagyobbak és dicsőbbek azok, melyeket a népnek szabadságáért, mindnyájunk jólétéért és boldogságáért teremtett. Ötvenkét esztendő előtt csak a nemes ember volt szabad és csakis őt ismerték el magyar nemzetnek. De ekkor szabaddá lett az ember, s nemessé és magyar nemzetté a jobbágy, az iparos, a munkás s édes hazája lett Magyarország mindenkinek, születési, vallási és nemzetiségi különbség nélkül.

Szabaddá lett a föld, az ipar, a munka. Megszűnt a szolgaság, a robot, az uraság dolga, az erőszakos katonafogdosás s ezentul nem attól függött az emberi méltóság, ki milyen szülőktől származott.

Önérzettel, dicsőség tudatával emlékezzünk 1848-ra.

Márczius 15-ének napja volt az ujjászületés

napja. Megemlékezünk e napon a multról, hogy annak gyászából és dicsőségéből tanulságot és honfírzetet gyűjtsünk a jelenre, jövőre. A hű emlékezésből megszületik majd az az elszántság s az a fenséges erény, mely a 48-iki alkotásokra segített.

Ez az elszántság és ez az erény javítja majd meg jellemünket s teszi dicsővé jövőnket.

Dicsőség a múltnak! Örök élet édes hazánknak!

A vármegye érdeke.

— Nyomorúság a Székelyföldön. —

Hetek óta erről irnak a napi sajtóban, természetesen a legnagyobb rövidséggel, s az elmúlt héten a kereskedelemügyi tárca tárgyalása alkalmával a képviselőházban is szóváltette Várossy Gyula képviselő az ügyet, felhiva a miniszter különös figyelmét a székely nyomorúra.

A kérdés sokkal fontosabb, mint az első pillanatban látszik. Erdély magyarsága oly csekély, hogy ha a megélhetően való segítség gyorsan be nem következik, végzetes következményeket vonhat maga után.

Pedig a székelység az a nagyjelentőségű tiszta nemzeti elem, melyben az erdélyrészi magyarság jegezesedési pontját fogja feltalálni. Ez van hivatva a hazafias érzést, melyben annyira tündöklök, tágas körben szétárasztani s annak jótékony melegével még a ma idegenkedő környezetet is azon egységes politikai nemzettestbe olvasztani, mely sem fajokat magából kiirtani, sem az anyanyelv kulturáját elnyomni, sem a polgári jogokban különbségeket tenni nem kíván, hanem csak őszinte hazafiságot és törvénytisztelést.

Erdély 2,251.216 lakosságából 698.800 magyar, ellenben 1,300.000 román van, tehát majdnem kétszer

Zsadony és Kamasz.

— Irta: Rákosi Viktor. —

Mikor Windischgrätz Budapestet elfoglalta, beült az irodába és szervezte Magyarország közigazgatását. Éppen azt a — nem tagadjuk, fontos — ügyet szabályozta, hogy a törvényszéki beadványokra hány krajczáros bélyeg teendő, mikor a Tisza mögül előtört a magyar hadsereg és Szolnoknál az osztrákok orrára koppintott. Ez a kellemetlen körülmény a herceg a polgári közigazgatás himes mezőiről a háborúzás rögzös pályájára szölyította — mint tudjuk, csekély sikerrel. Ehhez azonban ezuttal semmi közünk.

A szolnoki vereség az osztrákok annyira megijesztette, hogy hadait még Czeglédre is kivonta. A jó czeglédiek, a kiknek az ellenség egész télen a nyakukon ült, újra szabadon lélegzettek. Az elmaradt disznótorokhoz nagy sebesen hozzáálltak, hisz a sokáig hizlalt disznók már fuladoztak a nagy jólléttól. Az egész város csupa vigság volt. Fut a német, jön a magyar. Előkerültek a nemzetőrök, a kik tavaly Schwechát alatt Sukorónál, a ráczok ellen vitézkedtek s kaszamódra minden görbe dolgukat úgy ki tudták egyenesíteni, hogy a németből, horvátból, ráczból hirmondó se maradt.

Csak Dobos János földmérő nem volt megelégedve a czeglédiek vitézi tetteivel.

— Igaz, hogy háromezeren mentünk el tavaly Kossuth fölhevására, de nagyrészt haza is jöttünk. Aztán egész télen hasra feküdvé heverésztünk.

— Hát a kik honvédnek elmentek! — veté közbe valaki.

— Mi az a nyolczvan-száz ember? Adhattunk volna háromszáz honvédet is. Elég erőteljes, fiatal legényt látok itthon, a kiknek a táborban volna a helye.

— De ha itt ült nyakunkon a német! Nem mozdulhattunk.

— Jó. Ezt elfogadom. De akkor mozogjunk most. Most már szabad a nyakunk.

— Hát mozgassa az inzellér ur. Majd mozog akkor a város.

És Dobos ur elkezdte mozgatni. Összetrombitáltatta a lovas nemzetőrséget. Jól táplált, fényes szőrű, szürke lovakon valami háromszáz legény állt ki a városháza előtti tere és a szomszédos utcákba.

— Fiaim, — szólt Dobos, — ha valaha, ugy most kell megszorítani a németet. Most van itt az ideje, hogy mindenki talpra keljen. Ha mind ellene támadunk, fagyos rögökkel is agyon verjük, még fegyver sem kell hozzá. No, velem jöttök-e?

— Inkább ma, mint holnap. Mert aztán következik a tavaszi munka, — felel egy idősebb gazdálkodó.

— Az ellenség kisöprésénél nincs sürgösebb tavaszi munka, bátyám — felelt Dobos.

— Az is igaz — felelt rá bölcsen a gazda.

Ezután Dobos beosztotta a csapatot, kinevezte az alvezéreket, mindenkinek kötelességévé tette, hogy abrakkal lássa el a lovát és teletarisznyával önmagát és délután dalolva elindultak Alberti-Irsa felé. Legelőn lovagolt Dobos a táborokkal.

— Nagy dolog volna fiuk, ha egy császári zászlót elfoglalnánk . . . De még jobban szeretném, ha egy ágyura tehetnék szert . . .

— A zászlót elhelyeznők a tanácsteremben.

— Az ágyut pedig a városháza udvarán.

— Ünnepeken mindig ennek az ágyunak a lövésével ébresztenők töl a népet . . .

Igy tervezgetett a törzskar, míg Pilis tornya föl nem merült a szemhatáron. A dalnokok elnémultak.

— Miért nem nóráztok? kérdé a főparancsnok.

— Hát ha ellenség van Pilsen!

— Az igaz.

Ezzel Dobos négy legényt szemelt ki, a kiknek legjobb lovuk volt.

— Ti lépést mentek a falu végeig, onnantul pedig vágatást a falun keresztül. Ha rátok lőnek, ez azt jelenti, hogy ellenség van a faluban. Akkor a vasut felé kerülve visszajöttök és jelentést tesztek.

Az egyik kiszemelt fiatal legényke ellenvetette: — Nem jobb volna tán azt a parasztot megkérdezni, a ki ott jön a faluból?

— Tedd, amit parancsolok. Én jobban értek hozzá. Ez a stratégia. Tudom én, hogy szokás járboruszkodni.

A kémelek elkocoztak, a csapat pedig megállt az ákáczfák alatt. Dobos egy kis előadást tartott a lovasaton kötelességeiről. Szerinte a lovasnak csak egy kommandója van: Rajta! A mikor ezt hallja, kihuzza a kardját és beleront az ellenségbe. Ez csak egyszerű. Ezt mindenki megértheti.

— Hátha az ellenség mondja: rajta és ő ront mibelénk? — kérdé Kamasz István.

annyi. És mégis csak a székelység képez egészet, míg a többi magyarság igen csekély, szinte elvesző részeket alkot a nemzetiségek között. E számok eléggé rámutatnak arra, hogy annak a tiszta magyar fajnak fenntartásáért, erősödéséért minden lehető el kell követni, hogy az elzülése, kivándorlása megakadályoztassék.

Kilátása helyezettett, hogy *Hegedüs* miniszter, ki a felföldi ipartelepkeket olyan figyelmesen szemlélte meg, a közeledő nyár elején ide mi hozzánk is el látogat, hogy saját szemével győződjék meg azokról a gyors segítséget igénylő veszedelmekről.

Hisz a mi vidékünk havasos, zordon, mostoha vikék, a melynek kivándorlásra hajló, azonban munkabíró népe megérdemli a felsegélyezést, s bizonyára *Hegedüs* miniszter, ez az eleven észjárásu, praktikus készletű ember megtalálja azokat a módozatokat, a melyekkel a kérdést a lehető legjobban lehet megoldani.

Hát zordon ez a mi vidékünk, de mindenütt a kerek világon az ilyen sötét, zordon vidéken termelik a legdrágább kincseket. Az irtatlan erdő maga is nagyon, a természetlen sziklák alatt erők és értékek rejtőznek. Az ember, akinek zabkenyér a csemegéje, a legkitartóbb munkás. A vadvizek pedig a produkciónak megbecsülhetetlen erőforrásait alkotják.

A természetes beosztás dolga ez: a termékeny Alföld éljen meg a buzájából, s ez a sziklás, kopár vidék dolgozzék ipari munkán.

Parajdon a Reiter-féle gyufagyár beszüntette az üzemet. Fő oka a megközelíthetetlen hely volt. Székhelyét áttette Kolozsvárra, s Parajdon mintegy 300 munkás kenyér nélkül maradt, kitéve az elzülés, éhenhalás és kivándorlás ezerféle nyomorúságának.

Ezen segíteni és pedig gyorsan kell segíteni. A megyei iparfejlesztő bizottság még a múlt évben lépéseket tett egy 4—500 munkást foglalkoztató *szóda-gyárnak* Parajdon való felállítása végett. Ezenkívül állami segélyvel a *lentermelésnek* adott lendületet, a melynek termelésével a *textil-ipar* nyer meghonosítást.

Mindenesetre az ipart és az agrikulturát kell az egész Székelyföldön, de különösen itt minálunk meghonosítani. Mert az iparfoglalkozás azonnal megállítja egy a tönkrejutást, az elzülést, mint a kivándorlást. Hisz beigazolást nyert az a tény, hogy hogy ha a székely munkát kap, otthon marad s dolgozik szorgalmasan. Eklatáns példa arra a sepsiszentgyörgyi dohánygyár. Sokkal több a munkára jelentkező, mint a mennyit a gyár befogadhatna.

— Akkor behunyod a szemed, két kézre fogod a kardod és vagdalozzol, mint a veszett fene.

Ez is tiszta sor. A csapat a haditudományok titkaiba immár teljesen be volt avatva.

Nemsokára megjöttek a portyázók, jelenteni, hogy ellenségnek Pilsen se hire, se hamva. A csapat tehát nyomult tovább.

Talán már Vecsés alatt lehetett, mikor a sikágon három sorba széledtek és úgylovagoltak lassan előre. Egyszerre csak egy ágyudörrenés, zugás hallatszik, a következő perczben pedig az ifju Zsadony Pál ezzel a kiáltással: „Végem van!” lovastul öszserogy.

És ekkor hirtelen rájött Dobos, hogy a lovas-katoná életében többféle kommandószavak is vannak. Elordítja magát:

— Szanaszét emberek!

Lehet, hogy ő ezt úgy értette, hogy szóródjanak szét az ágyugolyók miatt, a csapat azonban másképp értette és visszafordulva megeresztet kantárszárral vágatott arra, a merről jött. Dobos utánuk.

Egy ember maradt a helyszínen: Kamasz István, Zsadony Pál kenyeres pajtása.

— Csak nem haltál meg, Pali? — szól le a lóról.

— Meg nem haltam, mert élek, de tán nincs lábam.

— Majd megnézem.

Leszáll a lóról, kibuzza pajtását a ló alól. Hát bizony nem volt semmi baja, de a lova megdőglött. Szügyét roncsolta szét a golyó.

— Tudod mit, pajtás — szól Kamasz, — az én lóvam elbir kettőnk is, kapaszkodjál mögém és úgy meneküljünk.

— Az bizony jó lesz.

— De nézd-e, kár ezt a szép új nyeret a lovadon hagyni, csatold csak le.

Zsadony lecsatolta.

— Most látom, hogy a lovad frissen van patkolva. Csak nem hagyjuk itt az új patkókat!

Lenyiszállták a ló négy lábát, aztán eképp meg-

gyárakat kell felállítani, és különösen olyan gyárakat, a melyek a családi életet lehetőségessé teszik. A székely házi ipart kell értelemmel és tökével a nagyipar jelentőségére fölemelni.

Azonban közvetlenebbül is jöhet a segítség.

Nemrégiben volt szó még egy dohánygyárnak a felállításáról. Városunkon vagy itt a közeli vidéken ezzel hogy mennyire lenne segítve, azt fölöslegesnek tartjuk magyarázni! Természetesen a fő, mint említettük, a Székelyföld ipari berendezése a házi-ipar alapján.

Azért van szükség arra, hogy a miniszter saját szemével győződjék meg az itteni viszonyokról, mivel a mi embereink nem élelmesek. Vállalkozó nép ha volnánk, élelmes töképenzeseink ha lennének, a miniszter nyugodtan otthon maradhatna.

De sajnos, mi született kiskorúak vagyunk a gazdasági téren s szemünk éhesen és követelőleg csüggy az államon.

Egészségtelen állapot az, gyors orvoslást igényel s igen hisszük, ha *Hegedüs* miniszter tanulmányutját folytatva, a mi vidékünket is felkeresi, megmutatja, felsegélyezi a haladás útját, úgy akkor hisszük, hogy fölfedezte vármegyénket a boldogulás számára!

Mert a hol milliók találtak a hadügy számára, abban az országban kell módot találni arra is, hogy a magyarság egy derék, szívós és kiváló törzse megmentessék!

Ujdonságok.

Hymen. Folyó hó 4-én jegyezte el *Papp Gyula* Budapestről *Rápolti* Irmát, *Rápolti* Károly városi levéltárnok kedves leányát, Székely-Udvarhelyen.

Márczius 15-ike. A márczius 15-iki évforduló kötelességévé teszi minden magyar honpolgárnak, hogy az emlékezet világával tekintsen vissza 1848. márczius 15-ikére, szabadságunk ébredő hajnalára, a magyar haza újjászületésének nagy napjára. A hű emlékezésből megszületik majd az az elszántság s az a fényes erény, mely megtölté őrünk lelkét akkor s mely a 48-iki alkotásokra vezetett. Ez az elszántság és ez az erény javítja majd meg jellemüket s teszi dicsővé jövődönket. A Dalegylet márczius 15-iki ünnepélyének műsora ez: 1. Nyitány, a helybeli első zenekar által. 2. Hymnusz, éneklí a dalegylet. 3. Alkalmi beszéd, tartja Ravasz Árpád kollegiumi tanár. 4. Honfidal, éneklí a dalegylet. 5. Hazafias költemény, szavalja Fodor Boldizsár. 6. Rákóczy

terhelve Zsadony fölmászott Kamasz mögé a lóra és így koczogtak visszafelé.

Bajtársaikat persze sehol sem találták meg, csak Pilsen értesültek, hogy Dobos egy részét összeszedte és Ecsér felé vitte, hol magyar sereg táboroz.

Alberti-Irsán már azt hallották, hogy a czeplédi lovasnemzetőrök összeütköztek tizezer némettel s hősi hacz után, melyben a magyarok fele elesett, kénytelenek voltak meghátrálni.

(Még szép tőlük, hogy nem az ellenség fele esett el!)

Sötét este volt, mire Czeplédre értek. A nyeret és a ló lábakat pajtása lován hagyva, Zsadony Pali az apai házhoz sietett. Hosszu zörgetés után csoszogás hallik s kiált egy hang:

— Ki az? Mit akar?

— Én vagyok apám, a Pali fia.

— Nem lehet az!

— Miért?

— Mert az én fiam vitézül elesett a vecsési ütközetben.

(Itthon már ütközet lett belőle.)

— Nem estem én el, apám, mert itt vagyok.

— Enye, akasztófára való csavargója! Ha mondom, hogy Zsadony Pál, mint igazi hős meghalt a hazáért . . . nem futott el gyáván, mint a többi.

Pali vállat vont és ott hagyta a makacs öreget, a ki olyan nagyra volt a fia hősi halálával. Ment egyenesen a parókiára, a nagy kéttornyú református templom mellé. Majd a nagytiszteletű ur megmondja, hogy mit tegyen ebben a nehéz helyzetben. Mikor az apja nem akarja neki, elhinni, hogy él.

A cseléd éppen vizet vitt haza.

— Ugyan hugám, látom, az iroda ablaka világos. Kérdezd meg a nagytiszteletű urat, hogy sürgős dologban beszélhetnék-e vele?

A cseléd visszajön.

— Azt izeni a nagytiszteletű ur, ha talán haladó ember dolgában járna, akkor begyűhet.

— Éppen abban járok. A bizony hugám, haladó ember, vagy talán holt ember dolgában járok.

emlékezete, éneklí a dalegylet. 7. Talpra magyar, szavalja Nagy Irma k. a. 8. Szózat, éneklí a dalegylet. 9. Alkalmi költemény, szavalja Papp Sándor. 10. Él j őseink hazája, előadja a dalegylet.

Kinevezés. A pénzügyminiszter *Váradi* Elek dévai díjtalan pénzügyi számgyakornokot a székely-udvarhelyi pénzügyigazgatóséghoz ideiglenes minőségű segélydíjas pénzügyi számgyakornokká kinevezte.

Emléket az agyagfalvi réten! Ujabbán adakoztak az agyagfalvi réten felállítandó Székelyemlék javára Dr. Székely Ferencz gyűjtő ivén 4 kor. az Agrár-takarékpénztár M.-vásárhely 30 kor. Baróthi takarékpénztár gyűjtő ivén 10 kor. Simó Lőrincz gyűjtő ivén 6 kor. 10 fil. Jáni Lajos gyűjtő ivén 5 kor. 41 fil. Sepsiszentgyörgyi ellemi polgáriskola I-só, II-ik, III-ik, IV ik, V-ki. VI-ik osztálya gyűjtőivén Zajzon Béla tanár ur által 13 kor. 05 fil. összesen 68 korona 56 fillért, ezt hozzáadva a már 2316 korona 50 fillérhez, az alap összege tesz 2385 korona 06 fillért. Fogadják a nemes szívű adakozók hazafias adakozásukért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenzi* János v. biz. pénztárnok.

A főreáliskola márczius 15-ikéje. Az állami főreáliskola Eötvös-önképzőköre márczius 15-én délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében tartja meg ünnepélyét a következő műsorral: 1. „Coro di Zingaró“ Il trovatore című dalműből; előadja az ifjus. zenekar. 2. „Ima“ irta Radnai Oszkár VIII. oszt. tan. mondja Balázs Jenő VII. o. t. 3. „Hymnusz“ Erkelől; előadja az ifjusági ének és zenekar. 4. „Ünnepi beszéd“ tartja Nagy Gyula VII. oszt. tan. 5. „Talpra magyar“ szavalja Keresztes Mihály VII. oszt. tan. 6. a) „Hunyadi János magyar marsa régi magyar dal. b) „Toborzó“ Arany Jánostól; éneklí az ifjusági ének. 7. „Felolvasás“ tartja Keresztes Mihály VII. oszt. tan. 8. „Részlet Katona J. Bánkbán című tragediájából; személyek: Simon Loschdorfer Kálmán VII. o. t. Bánk Ferenczy Géza VI. o. t. Petur Radnai Oszkár VIII. o. t. Mikhal Horváth Dezső VIII. o. t. 9. „Induló“ előadja az ifjusági zenekar.

A felsőleányiskola műkedvelői estélyét tegnap a vármegyeház dísztermében megtartotta. Előkelő és nagy közönség töltötte meg a nézőteret. A belépti jegyek már napokkal előbb mind elkeltek, s így az anyagi fényes eredmény is előre látható volt. A műsor első száma *Jancsi és Juliska* énekes tündérajáték volt, melyet az intézet növendékei adtak elő ilyen szép beosztással: Juliska Rác Róza, Jancsi Roediger Melán, Boszorkány Baranyai Margit, 1-ső,

Ezzel belépett. A nagytiszteletű ur az íróasztalára könyökölve tanult. Föl se nézett.

— No, mi az?

— Nehéz bajban vagyok, uram.

Most fölnezzet. Aztán fölugrott. A pápaszemét is levette, hogy jobban lásson.

— Nem tetszik rám ismerni? Én vagyok a Zsadony Pali.

— Tudom, hogy az vagy, de nem hiszem. Hiszen te elestél a vecsési ütközetben.

Pali elnevette magát és aztán elmondta a vecsési ütközet történetét. Csak egy ember esett ott el, az is ló volt, az ő derék Ráró-ja. Aztán elmondta az apjával való jelenetét és megkérdezte a papot, hogy mit csináljon?

— Ez még semmi — fejezte be az elbeszélést a pap, — estefelé itt járt az apád és megkért, hogy holnap a nyolczórai isten tiszteleten könyörgést mondjak érted és beszédben mondjam el, hogy estél el vitézül a hazáért. Már meg is csináltam. Éppen most kezdtem el tanulni.

Pipára gyújtott.

— Tudod mit, fiam, hogy legalább egészen kárba ne vesszen, felolvasom neked. Kevés embert ér ám ez a szerencse, hogy friss egészségben végig hallgassa a saját hallotti beszédét.

A nagytiszteletű ur jól értett hozzá, gyönyörűen kikanyarította a Pali halálát. Az ágyuk százával bömböltek benne és egész vasasnémet ezredek dübörögtek végig a vecsési sikságon. Aztán jött a kaszabolás, melyet Pali véghez vitt, míg a sok ezer ember le nem gyűrte. Piros vére kiomlott s megtermékenyítette a földet, melyből a magyar szabadság fája fog kihajtani. Örökre büszke lehet rá a város, meg a Zsodony-család s kömléket kell a hős fiúnak állítanítani, hogy unokáink tanuljanak lelkesedni rajta stb. stb.

Mikor a nagytiszteletű ur a fölolvast befejezte, meglepetve vette észre, hogy Pali eltakarja az arcát és keservesen sir.

— Mi bajod?

2-ik kakuk Deák Ilona, Tompa Mariska, 1-ső, 2-ik, 3-ik, czinege Hein Eszti, Bartha Ilonka, Kovács Lenke Madarak karavont: Árkosi Lenke, Barra Róza, Czirmay Zsuzsika, Czikmántori Gizella, Dózsa Sarolta, Ferenczy Róza, Hermann Malvina, Jakab Gizella, Jakab Irén, Jakabházy Zelma, Kiss Anna, Kiss Erzs, Kaszay Irén, Kállai Róza, Keresztes Anna, Kovács Ilona, Lántzky Alexa, Leitschaft Mariska, Molnár Margit, Orbán Aranka, Sándor Ida, Szöllösi Irén, Tolvaly M. A részletes tudósítást lapunk jövő számában hozzuk.

Telephon-hálózat vármegyénkben. A telephon ügye előre láthatólag még a folyó év első felében megoldást nyer. A múlt év december havában tartott vármegyei rendkívüli közgyűlésre terjesztett elő egy nagyjában vázolt tervezetet Dr. Damokos alispán, amelyet a közgyűlés akkor el is fogadott. E tervben fel volt véve az oklándi és kereszturi szolgabiroóságoknak a központtal való összekapcsolása. A két állomáshoz összesen 66.3 km, bronzhúzal szükséges, a melynek ára 80 forinttal számítva 5304 frtot tesz ki. Egy központ beállítása 500 frt, két végállomás à 50 frt, összesen 5904 frtot tesz ki az oszlopok nélkül. Az oszlopok beszerzését mellőzhetőnek vélte, mivel a kereskedelemügyi miniszter minden valószínűség szerint megfogja engedni a táviró-oszlopok használatát. A telephon beállítása nem terheli újabb adóval a megye közönségét, mivel a vármegyei útalap a múlt év végével 2500 frt megtakarítást mutatott föl, a mihez a kereskedelemügyi tárca „országos távbeszélő-hálózat kiegészítése” terhére a 3500 frt engedélyezését a miniszter engedélyezni fogja. Február 27-én kelt leiratában a miniszter a kolozsvári posta- és távirda igazgatóságát utasította, hogy a vármegye alispánjával lépjen érintkezésbe, hogy az előmunkálatok még márczius hó végéig ő hozzá, a miniszterhez felterjeszhető legyennek, s a tárgyalások megindítása végett Buzogány Gyula kir. mérnököt, műszaki előadót küldötte ki, ki a múlt héten már meg is érkezett, s már a 16-iki közgyűlés elé fogja Dr. Damokos alispán terjeszteni az eddig ez ügyben megtett lépéseket. A hálózatba állomáshelyenként legalább is három-három bekapcsolás szükséges, ami biztonnal meg is lesz. A hivatalos három évi kötelezettség mellett évi 45 frt tartoznak fizetni, míg a privát ember szintén 3 évi kötelezettség mellett évi 60 frtot. A központok a postahivataloknál lesznek beállítandók. Felhatalmazást kér a közgyűléstől — az ügy gyorsabb lebonyo-

— Röstellem, hogy élek . . . Szégyenllem, hogy életben maradtam . . . Nem, nem is élem túl, hogy nem haltam meg . . . határozottam . . . Még az éjjel föl akasztom magamat.

— Eredj bolond! — feddte a papja.

— Hiába nagytiszteletű ur . . . ha száz évig élek is, ilyen szépet nem mondanak rólam soha . . . Hisz ilyen ember még soha sem volt Czegléden!

— Milyen ember?

— Milyen én — lehettem volna. A milyen a nagytiszteletű ur beszédében vagyok. Nem, nekem kötelességem meghalni. Isten áldja meg! . . .

— Megállj bolond! kiáltott a pap — és megragadta, okosabb dolgot mondok én neked.

Pali megállt.

— Eredj neki a magyar tábornak, keresd föl egyenesen Damjanicsot s állj be hozzá honvédnek . . . ott osztogatják legsűrűbben a halált. Én pedig nem tudok semmit a te hazajöveledekről és holnap csak úgy elsíratlak, mintha a vecsési ütközetben elestél volna.

— Köszönöm, nagytiszteletű ur, így tesztek, Isten engem úgy segéljen.

. . . Mikor a kamaszék házához ment, hogy pajtásától elbucuzzék, kint egy legény keservesen nyögött a padon. A Kamasz Pista volt. Az apja botlalt verte el, mert haza futott.

Egy negyedóra mulva gyalog együtt elhagyták Czeglédet, Damjanicsot fölkeresni.

*

Egy forró augusztusi napon két bujdosó honvéd állított be az öreg Zsadony tanyájára. Zsadony és Kamasz voltak. Világosról jöttek szökve.

Az öreg Zsadony végtére is belenyugodott, hogy a fia nem olyan nagy hős, a ki az első csatában tüstént meghal, hanem olyan, a ki még husz csatában részt vesz s akkor is ép bőrrel jön haza tovább dolgozni.

A városi közvélemény is megtartotta hősnek. Miért is ne! Olyan embert, a kit már az ágyugolyó is leütött, még sincs semmi baja.

litása végett — az egyesekkel való szerződés megkötésére. A munkálatok már három hó alatt keresztül vitetnek.

A Dalegylet Cs.-Szerdai hangversenye. A székelly-udvarhelyi „Székely Dalegylet” csik-zsögödi Mikó Bálint főispán védnöksége alatt Csik-Szerdában a „Csillag” szálló nagytermében ma este Hagversenyt rendez a következő műsorról: 1. Thern Károly: „Dalünnepen” előadja a Dalegylet férfikara. 2. Czitera kettős, előadva Balányi Anna k. a. és Balányi János által, 3. Huber Károly: „Nem nézek én . . .” előadja a Dalegylet férfikara. 4. „Az első szerelmes levél” monolog, előadja, Spaller Anna urnő. 5. Káldy Gyula: „Rákóczy emlékezete”, előadja a Dalegylet férfikara, 6. Czibalom solo, gróf Lázár Ádám főjegyző által. 7. Gaál F.: „Nyisd ki anyám”, éneklie a Dalegylet férfikara. 8. „Ilóra”, melodráma, írta Várady Antal, zenéjét szerzette Erney József, szavalja Földes Anna k. a zongorán kíséri Dr. Kolonics Dénesné urnő. 9. Káldy Gyula: „Rákóczy kesergője”, előadja a Dalegylet férfikara. Mendelsohn: 10. „Concert”, játsszák, árión hegedűn Balányi János ur, zongorán Balányi Anna k. a. 11. Verdi: „Banditák bordala”, éneklie a Dalegylet férfikara.

A sorozás. A székelyudvarhelyi járásban a sorozás folyó hó 1-6 napjain tartatott meg Székely-Udvarhelyen a vármegyei földszinti kistermében. A polgári bizottság elnöke Dr. Damokos Andor alispán volt, míg tagjai Dr. Ráczkó Samu h. főorvos, Dr. Demeter Lőrincz főszolgabíró és Szabó Nándor szolgabíró voltak. A katonai bizottságban résztvettek a közös hadsereg részéről Metzner őrnagy, Dr. Ehrenberg ezredorvos és Hersényi Zsombor főhadnagy; a honvédség részéről Koncz Henrik őrnagy, Dr. Popp Imre ezredorvos és Csanády Zoltán főhadnagy. A sorozásra felhiva volt 756 hadköteles, a melyből Zetelakáról a kanyaró-járvány miatt nem jelenhetett meg 59 egyén. Besoroztatott 279 egyén. — Székely-Udvarhely városban a sorozás 7-én tartatott meg, a mikor a város részről Gálffy Endre főjegyző volt jelen. Felhiva volt I. korosztályból 55, II. 33, III. 12, összesen 100 egyén, amelyből távolmaradt 34 egyén. Besoroztatott végleges beosztással 3, fenn tartással 24, 1 éves önkéntesnek 5, három évi önkéntesnek szintén 5, összesen 37 egyén. Az eredmény tehát szépnek mondható. A sorozó bizottság innen Székely-Kereszturra tette át működését, ahonnan majd H.-Okládra mennek.

A székelyudvarhelyi róm. kath. főgymnasium ifjúsága márczius 15-én délután 2 órakor az intézet nagytermében hazafias ünnepélyt tart, melyre a közönséget tisztelettel meghívja.

Alispáni jelentés a múlt év közigazgatási állapotáról. Terjedelmes, nagy gondal kidolgozott, mintegy 13 ivre terjedő jelentést készített Dr. Damokos Andor alispán a múlt évről, a melyben teljesen hű képét nyújtja vármegyénk múlt évi közigazgatásának. Jelentése, eltérőleg az eddig gyakorlatban lévő szokástól, nemcsak az év második feléről szól, hanem magában foglalja az első félévben történt, a megyét érdeklő mozzanatokot is. Mintegy XXI. főrovatra osztotta jelentését, melynek végén kapcsolatosan az árvaszéki elnök jelentését adja. A jelentés érdekességét nagyban emeli az a sok pontos statisztika, mely abban bennfoglaltatik. A jelentés a törvényhatósági bizottság tagjainak holnap küldetik ki.

A Nőegylet fillérestélye. A Nőegylet 7-ikén tartott estélyét mint említettük Bartha Margit és Bokros Irénke rendezték. Az estélyen szép és előkelő közönség volt együtt. A műsor első számát Ravasz Árpád tanár felolvasása képezte, mely után egy felvonásos kis vígjátékot *Katonásan*, adtak elő, határozottan szép sikerrel. A Jolán szerepét Doros Iluska játszotta s szerepében egy diszkrét fiatal özvegy asszonyt mutatott be, ügyes alakítással ámbátor a kisasszonynak, mint műkedvelőnek ez volt első debutje. A másik nő szerep, az Olga szerepe, Szabó Ilonka kezében volt, akinek játékát már többször volt alkalmunk élvezni, s úgy most is szerepét a tőle már megszokott routinnal játszotta végig. A férfi szereplők Szilágyi Sándor (Gárdai huszárőrnagy), Séra Kálmán (Lengei), Pálfi Aladár (Huszár Elemér), Szöllösi Ödön (Gyuri) voltak. A közönség a szereplők mindenikének jókedvűen adakozott a tapsokból, s a hölgyek azonfelül egy-egy csinos csokrot is kaptak. A műsor utolsó pontját Fodor Boldizsár szavalata képezte, ki Ábrányi Szerendáját adta elő zenekísérettel, hatásosan. A műsor után táncz következett. — A 14-iki estélyt Daróczy Ilona és Anna rendezik, s amint értesítenek élvezetes programmal, a mennyiben monológot ad elő Szabó Farkasné (Bene-

dek E. Fiam lakodalmán), felolvas Embery Árpád. Lesz tabló is melyet Harmath Ödön rendez s résztvesznek benne: Doros Iluska, Félegyházy Mariska, Soó Mariska, Bokros Irén, Demény Mariska és Irénke, Fodor Boldizsár és Félegyházy Kálmán.

Uj felügyelő bizottsági tag. A marosvásárhelyi ipar- és kereskedelmi kamara az utolsó teljes gyűlésében Gyertyánffy Gábort a székelyudvarhelyi kö- és agyagipari szakiskola felügyelő bizottságába, saját képviselőre megválasztotta.

Az ev. ref. kollegium az idén is megüli a nagy nap évfordulóját. Az ünnepélyt az Ifjúsági Petőfi Önképzőkör rendezi 15-én délelőtt 11 órakor az intézet nagytermében, a melyre külön meghívók nem lesznek kibocsátva s a közönség ezuton hivatik meg arra. Az ünnepély sorrendje: 1. Szózat, éneklie az Ifjúsági Dalkör. 2. Elnöki megnyitót mond Fejes Áron tanár. 3. Petőfi: Nemzeti dalát szavalja Fosztó Dénes VII. o. t. 4. Puszták fia, Kéltől, hegedű soló vonós kísérettel, előadják: Kovács Lajos, Pallóss István, Szabó Kálmán Mőckesch Frigyes VIII. o. t. és Bedő Béla IV. o. t. 5. Alkalmi beszédet tart Ravasz László, önk. körü titkár, VIII. o. t. 6. Petőfi a Hortobágyon. Váradi Antaltól, melodráma, szavalja Koncz Ferencz VIII. o. t., kísérik Kovács Lajos (hegedű) és Vajda Loránd (czibalom) VIII. o. t. 7. Kuruc nótát énekel az Ifjúsági Dalkör. 8. Trialog Vörösmarthy Árpád ébredés-éből, előadják: Pallóss István (Árpád) VIII. o. t., Jodál Gábor (Költő) és Dávid Emmánuel (Sírzellem) VII. o. t. 9. Záróbeszédet mond s a Gidófalvi ösztöndíjat kiadja Gönczi Lajos igazgató. 10. Marseillaise-t előadja az Ifjúsági Dalkör és zenekar.

Mag árjegyzék. Mai számunkhoz csatolva küldjük a Farcsády K. Károly czég terjedelmes mag árjegyzékét, melyet az érdeklődő közönség figyelmébe ajánlunk.

Előleges értekezlet. A vármegyei arvaszéki elnöki-, ugyszintén a pénztárnoki állásokra kijelölendő személyekben való megállapodás végett 15-ének délutáni 4 órájára a vármegyei nagytermébe értekezlet hivatott egybe. Az erre szóló meghívó így hangzik: — Alólítottak szükségesnek látván a legközelebbi törvényhatósági rendes közgyűlést megelőzőleg a megüresedett arvaszéki elnöki- és pénztárnoki állások küszöbön álló betöltése ügyében értekezletet tartani, van szerencsénk t. uraságotat, mint a törvényhatósági bizottság tagját a folyó évi márczius hó 15-én d. u. 4 órakor a vármegyei ház disztermében tartandó választói értekezletre tisztelettel meghívni. Bedő Ferencz, Daniel Elek, Daniel Károly, Hlatky Miklós, Jakab Gyula, Jung-Cseke Lajos, Kemény Béla br., Lántzky Sándor, Máthé Pál, Mezei Ödön, Nagy Samu ur., Sándor Mózes, Solymossy Lajos dr., Szabó István, Szent-Királyi Árpád, Tibád Antal, Török Albert dr., Ugron János, Ugron Zoltán.

Iparosok fillérestélye. Az 5-ikén tartott fillérestély szépen sikerült. Nagy Irma szavalata méltán kiérdemelte a tapsokat. Állandó derűtségben tartotta a közönséget Nosz Gusztáv felolvasása, aki a különféle házasságokat sorolta föl, a humorisztikus oldalát fogva fel a dolognak. Ugyszintén a Kondor Géza monologja is sikerült. — A 12-iki estélyt Máthé Rózsika, Máthé Emma, Novák István és Szemerjay Imre rendezik a következő műsorról; Spaller Józsefné, Magyar György szavalnak, Fischer Ferenczné felolvas, Máthé Emma monológot, míg Belle Zoltán és Boér Gyula dialogot adnak elő.

Törvényhatósági közgyűlés. Vármegyénk törvényhatóságának tagjait f. hó 16-ára, mint az év első rendes közgyűlésére hivta össze Dr. Damokos Andor alispán. A tárgysorozat első pontját 2%-os megyei pótdadó megszavazása képezi, majd az egyes pontok ilyen czimek alatt következnek: 1. Kormányrendeletek, 2. Hivatalos előterjesztések, 3. Választások, 4. Községi ügyek, 5. Átiratok, 6. Kérvények és végül az esetleg beadandó indítványok. A választásoknál van felvéve a megyei árvaszéki elnöki-, ugyszintén a pénztárnoki állások betöltése.

A tisztviselők és az iparpártolás.

Ma már állandó a panasz a köztisztviselők javadalmazásának elégtelensége miatt s ugyancsak állandó az a felelet, a mely a pénzügyi helyzet kedvezőtlen voltára hivatkozik. Miután pedig, sajnos, a panasz is, meg a válasz is alapos, azon kell gondolkoznunk, hogy miként lenne a válasz alaptalanná tehető, hogy azután az alapos panasz kielégítést

nyerhessen. És ha jól megfontoljuk, csak akarat és erős elhatározás kell hozzá, hogy a válasz alaptalanná tételére mi — a rosszul javadalmazott köztisztviselők — döntő befolyást gyakoroljunk.

Ha a lajtantuli kollégák javadalmazásának felemelését tekintjük, arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ez a felemelés azért történhetett meg, mert az osztrák birodalom pénzügyi helyzete megengedte. Megengedte pedig azért, mert ott az ipar és kereskedelem sokkal virágzóbb, mint nálunk, ebből folyólag ott nagyobb az adózó képesség, tehát nagyobbak az állam bevételei s így többet lehet a tisztviselők javadalmazására is fordítani. Már most ezen a nyomon haladva, természetes, hogy ha a köztisztviselők fizetésének javítását óhajtjuk, akkor az országban levő iparvállalatok felvirágoztatására és ez uton adózóképességünk emelésére kell törekednünk, erre pedig talán a társadalom egy osztálya sem bírhat oly irányadó befolyással, mint éppen a panaszkodó tisztviselői kar.

Ébredjünk tehát tetterőre s ezt a hétköznapi kérdést fogjuk fel úgy, amint azt az általános érdek megkívánja és segítsük azt teljes erőnkkel diadalra, teremtsünk virágzó, adózóképes honi ipart a honi termékek feltétlen felkarolása és támogatása által. Minden tisztviselő tartsa hazafiui, de saját érdekében lévő kötelességének is, hogy háztartásában, hivatalában szükséges mindennemű cikket, amennyiben csak létezik, kivétel nélkül itt belföldön, s itt is első sorban hazai cég termelvényeiből szerezze be, egyelőre akkor is, ha az a kint termelt hasonló cikket minőségben teljesen nem is éri el, vagy, ha ennél ma még néhány krajczárral drágább volna is.

Igaz, hogy a mi termékeink minőség tekintetében egyben-másban ma még nem érték el a kint termelt hasonló cikkekét s a gyártás is több költséggel és nehézséggel járva, az áruk itt-ott magasabbak is, de ez az állapot csak addig tart, míg nagyobb felkarolás, nagyobb fogyasztás folytán hazai iparunk a további fejlesztésre és tökéletesítésre anyagi erőt és kedvet fog meríteni.

Lehetetlen, hogy akadjon állami vagy közigazgatási köztisztviselő, a legmagasabb állástól a legkisebbig, aki mindnyájunk érdekét kellően mérlegelve, ne hozná meg azt az áldozatot, hogy külföldi helyett a talán nem is annyira tetszetős, de azért izléssel készült hazai butorral látna el lakását, hazai szövetekből készíttetné ruháit, s hazai terményekből látna el egész háztartását, stb.

Követeljük meg a kereskedőktől, hogy üzletüket lehetőleg hazai termékekkel lássák el s terjesztsük ki figyelmüket arra is, hogy amit hazai termékek állítanak valóban az is legyen.

A köztisztviselőknek példaadásuk mellett, a hozzákötött általános érdek kidomborításával lankadatlanul kell terjeszteniök az eszmét a társadalom minden rétegében. Ezt a missziót megint csak a köztisztviselők végezhetik a legsikeresebben, a közhivatalnokai kar képezvén a társadalmi élet érintkezési pontjait.

Ha azonban rövidlátásunk, vagy talán hiúságunk, inyencségünk és nagyzásunk nagyobb, mint hazafiui és önmagunk iránti kötelesség érzetünk, akkor hasztalan folytatjuk panaszkodásainkat, mert nem csak cél nem értünk, de haladni fogunk mindmesszebb el a céltól arra felé, ahová minden lanyha, elkényeztetett izlés mellett önmagáról megfeledkezett nemzet eljutott.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Leichtner Gyula m. kir. mérnök és Becsek Aladár lapszerkesztő urak, a Gyertyánffy Gábor és Hlatky Miklós urak között fennforgott becsületbeli ügyből kifolyólag utóbb nevezett megbízottak kiadott, s általa a „Sz.-Udvarhely“ című lap idei 9 ik számában folyó év és hó 4-ik napján közölt nyilatkozatunkban foglaltakért Fás Gyula erdőmester és Dr. Váentsik Ferencz ügyvéd urak által felvilágosítást kértek.

Kijelentése mellett annak, hogy a fent nevezett nyilatkozatunk által elől nevezett urakat megsérteni szándékunkban nem volt: kijelentjük, hogy a kérdéses ügy elintézésékor felvett jegyzőkönyv vonatkozó szakasza szórul-szóra következő:

„Sándor Mózes és Ádám Albert, mint a Hlatky Miklós ur megbízottai felük nevében kijelentik, hogy Gyertyánffy Gábor urat személyében nem akarta sérteni, s amennyiben az általa használt kifejezésekben mégis sértőt találna, a felett sajnálkozását fejezi ki s kéri azt meg nem történetek tekinteni.“

Mi ezt akkép értelmeztük, hogy Hlatky Miklós ur akkor, amidőn a vita hevében a Gyertyánffy Gábor ur által incriminált kifejezést használta, nem sértett, sértő szándéka nem is volt, s ha Gyertyánffy Gábor ur a mondottakban sértőt talált, ezt sajnálja, s kéri meg nem történetek tekinteni.

Leichtner Gyula és Becsek Aladár urak azonban ugyanezen passust — Gyertyánffy Gábor urhoz intézett levelükből kitetszőleg — akkép értelmezték, hogy a tényleg elkövetett sértés visszavonatt.

Nem azt mondtuk tehát, hogy utóbb nevezett urak szándékosan valótlan tény állítottak, sem azt, hogy készakarva, vagy éppen rossz hiszemmél magyarázták félre felük javára a fenti nyilatkozatot, hanem csak azt, hogy mi azon ellenkező felfogásunkból kifolyólag, miszerint sértés el nem követtetett, a kérdéses passzust is máskép értelmeztük.

Felhatalmazuk nevezett urakat arra, hogy ezen nyilatkozatunkat bármely helyi lapban közzétehessek. Sz.-Udvarhely, 1900. március 7-én.

Előttünk: *Sándor Mózes.*
Fás Gyula. *Ádám Albert.*
Dr. Váentsik Ferencz.

* E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Egy alig használt, kitűnő szerkesztű valódi angol

Helical Premier

Biczkli

eladó. — Csim e lap kiadóhivatalában megtudható.

Nyilatkozat.

A „Sz.-Udvarhely“ 1900. március 4-én kelt 9-ik számában Hlatky Miklós ur által kiadott „Nyilatkozatra“ válaszm: Jegyzőkönyv, mely felvett Gyertyánffy Gábor és Hlatky Miklós urak között felmerült lovagias ügyben.

Jelen vannak:

Leichtner Gyula, Sándor Mózes,
Becsek Aladár, Ádám Albert,
mint a Gyertyánffy ur megbízottai, mint a Hlatky ur megbízottai.

1. Leichtner Gyula és Becsek Aladár, mint a Gyertyánffy Gábor megbízottai előadják, hogy Gyertyánffy ur a Hlatky Miklós ur által, ő vele szemben az 1900. február 16-án tartott közgyűlésen elkövetett sértő kifejezésért velök elégtételt kér.

2. Sándor Mózes és Ádám Albert, mint a Hlatky Miklós megbízottai, felük nevében kijelentik, hogy Gyertyánffy Gábor urat személyében nem akarta sérteni, s amennyiben az ő általa használt kifejezésekben mégis sértőt találna, afölött sajnálkozását fejezte ki s kéri azt meg nem történetek tekinteni.

3. Leichtner Gyula és Becsek Aladár felük nevében az előadottakat elfogadják s az ügyet részükről befejezettnek jelentik ki.

Székely-Udvarhely, 1900 február hó 18-án.

Sándor Mózes, Leichtner Gyula,
Ádám Albert, Becsek Aladár,
mint a Hlatky ur megbízottai, mint a Gyertyánffy ur megbízottai.

E szerint okoskodjék, kinek a hogy tetszik, én a fennforgott ügyben elégtételt kaptam és ezzel ügyem minden magyarálatul beszélő és gondolkozó gavallér szerint befejezést nyert. Sz.-Udvarhely, 1900 március 10.

Gyertyánffy Gábor s. k.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 101—1900.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. tvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Uddvarhelye megyei takarékpénztár végrehajthatónak Fancsali Sándor végrehajtást szenvedő elleni 70 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. tszék. sz.-udvarhelyi kir. jbiróság területén lévő Farkaslaki 200 sz. tjb. foglalt A + 447. 449. hrsz. ház és kertre az árverést 551 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt az 1900. év május hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor farkaslaka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10%-át vagyis 16 frt 20 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1900. október hó 21-én.

Gyórfy,

kir. tvszéki egyes bír.

Téli menetrend.

Érvényes 1899. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
209			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	553	1140	532	érk. Segesvár		1051	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1080	115
	854	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvesnyél, oszónál, tagzsagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbortéki utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállító.